

værende Omraade med en noget lavere Procent, vil Udgifterne i en Aarrække stige med ca. 1 000 Kr. aarlig; senere vil Udgifterne stige med et mindre Beløb, for efter ca. 60 Aars Forløb at naa ca. 40 000 Kr. aarlig.

Med Hensyn til Udgifterne til Kontrolforanstaltninger efter Forslagets § 25 kan det oplyses, at hvis man gaar ud fra, at hver Invalid vil blive gjort til Genstand for Efterundersøgelse een Gang i Løbet af den i Forslagets § 25 nævnte 5-Aars-Periode, samt hvis man paa Grundlag af Udgifterne til Kontrolforanstaltninger for saa vidt angaar Invalidforsikringen og den sønderjydske Invalidforsøgelse regner med en Udgift paa 40 Kr. pr. Kontrolundersøgelse paa nærværende Omraade, kan den aarlige Udgift til saadanne Foranstaltninger efter ca. 5 Aars Forløb anslaaes til at ville andrage ca. 2 000 Kr. aarlig.

For saa vidt angaar Udgifterne til Begravelseshjælp bemærkes, at hvis man — som foran anført ved Efterladteerstatning — regner med, at kun ca. 2 af de ny aarlige Ulykkes- og Sygdomstilfælde medfører Døden, vil den aarlige Udgift til Begravelseshjælp højst kunne andrage ca. 800 Kr.

Endelig skal man henlede Opmærksomheden paa, at den i Lovforslaget hjemlede Adgang til Kapitalisering af Renter vil kunne medføre, at en Erstatning i Stedet for at fordeles over flere Aar kommer til Udgift for Statskassen med et samlet Beløb i et enkelt Aar.

Paa Grundlag af foranførte Beregninger kan man opstille følgende Oversigt over Merudgifterne i Henhold til nærværende Forslag i Forhold til den nuværende Ordning:

	Merudgift det første Aar efter Lovens Ikrafttræden Kr.	Endelig Merudgift aarlig Kr.
Renter til Invalider	ca. 5 000	ca. 185 000
Dagpenge	- 8 000	- 8 000
Efterladteerstatninger	- ÷ 1 000	- ÷ 30 000
Lægeattester, Lægeundersøgelser, Observation, Rejser m. m. (§ 11), Bandager, kunstige Lemmer m. m. (§ 14)	- 2 000	- 2 000
Sygebehandling	- 1 000	- 40 000
Kontrolforanstaltninger (§ 25)	- 200	- 2 000
Begravelseshjælp (§ 30)	- 800	- 800
Ialt	ca. 16 000	ca. 207 800

Den foran opstillede Beregning er foretaget paa Grundlag af Forholdene efter Hæroreningen af 1922. Da det er oplyst, at Antallet af indkaldte værnepligtige er beregnet at ville blive formindsket med ca. 17 pCt. som Følge af Lov Nr. 93 af 23. Marts 1932 om Hærens Ordning, vil de foran anførte Merudgiftsbeløb kunne reduceres med ca. 17 pCt. Merudgiften det første Aar efter Lovens Ikrafttræden kan herefter anslaaes til godt 13 000 Kr. og den endelige aarlige Merudgift til ca. 170 000 Kr.

Til Forslagets enkelte Paragrafer ska man bemærke følgende, idet man betegner den nugældende Ulykkesforsikringslov som Ulykkesforsikringsloven af 1933 under Hensyn til, at der i Udvalgets Beretning ved Ulykkesforsikringsloven sigtes til den dagældende Ulykkesforsikringslov af 14. Juli 1927. For saa vidt der dernæst i Udvalgets Beretning henvises til „Forslag til Ulykkesforsikringslov“, sigtes der herved til det af Udvalget foreslaaede Udkast, jfr. Side 99—111 i Udvalgets Beretning, der som foran anført findes aftrykt som Bilag til det i Rigsdagssamlingen 1930—31 fremsatte Forslag til Lov om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

Til § 1.

Svarer til § 2 i Udvalgets Forslag, jfr. Udvalgets Bemærkninger til denne Paragraf, idet man dog har fundet det rigtig udtrykkelig at bemærke, at Loven ogsaa omfatter værnepligtige under Udførelsen af civilt Arbejde i Henhold til Lov Nr. 187 af 20. Maj 1933.

For saa vidt der under de stedfundne Forhandlinger med de militære Myndigheder og Centralorganisationer er rejst Indvending mod, at de militære Tjenestemænd og visse Grupper af militære Ikke-Tjenestemænd, som f. Eks. Befalingsmænd af Reserven og afskedigede faste Befalingsmænd ikke omfattes af nærværende Lovs Bestemmelser, kan Ministeriet ganske henholde sig til de af Udvalget herom fremsatte Betragtninger. Da der ikke for de nævnte militære Personer bestaar det Tvangsmonent, der er Forudsætningen for denne Lovs Anvendelse, bør de efter Ministeriets Formening ikke stilles anderledes i Tilfælde af, at de paadrager sig en Invaliditet ved deres Tjeneste, end andre Tjenestemænd og andre i Statens Tjeneste arbejdende Personer, saaledes at de ligesom disse i saadant Tilfælde bliver berettiget til Erstatning efter den almindelige Ulykkesforsikringslovgivnings Regler, jfr. § 2 i Ulykkesforsikringsloven af 1933, der